Volkstuinders Vereniging "De Heeg"

Bankrekening VTV:
NL75INGB0000058907

Maastricht, 15 juni 2016

Nieuwsbrief juli 2016

Algemeen

De 2e nieuwsbrief van het jaar en dit zo kort voor de vakantie. We hebben dit tuinjaar nog niet zoveel goed weer gehad. Wel goed slakkenweer vandaar dat we daar ook een mooi stuk over hebben. Dan nog de verbouwing van de kantine en de ledenvergadering en een vooruitblik richting de jaarlijkse BBQ op 27 aug

Als we kijken naar de slakken dan mogen we nog niet klagen denk ik zo, dan heb ik het over de slakken op de foto, die overigens beschermd zijn.

Het voordeel is mijns inziens dat er ook wat minder onkruid is door de vele regen die we gehad hebben. Zo heeft de regen ook wel een voordeel.

Eigenlijk heeft regen altijd een voordeel zonder water is er nl. geen leven.

Of het voorzaaien een teken was weet ik niet, maar bij mij groeide het niet zoals het zou moeten. Ik hoorde dit ook wel bij anderen in de tuin.

Neemt niet weg dat we het weer niet kunnen regelen en dus altijd weer een uitdaging hebben.

De mensen die op vakantie gaan, wens ik een hele fijne, zonnige vakantie en ook weer een goede terugreis en na de vakantie zien we hen weer terug op de tuin.

Even een herinnering: Als u iemand anders de tuin laat verzorgen, geef dit dan door aan iemand van het bestuur. Gebeurt dit niet en we zien iemand op de tuin die er niet thuishoort dan gaat hij ervan af, ook als die persoon een goed verhaal verteld.

Verbouwing kantine

Zoals u allen reeds heeft gezien is de kantine verbouwd. Er is een mooie veranda geplaatst en ook van binnen zijn er verbouwingen uitgevoerd en is alles voorzien van een nieuwe verflaag.

Ik ga hier geen namen noemen van alle mensen die hun tijd vrijwillig in de verbouwing gestopt hebben. Dankzij een financiële injectie van een stichting die door een dame binnen onze vereniging benaderd is, hebben we dit kunnen realiseren.
Men is enkele maanden bezig geweest, soms in redelijk wat kou.

Recent hebben we deze mensen een BBQ aangeboden als dank voor hun tijd, die ze erin gestopt hebben. Vanuit het bestuur wil ik nogmaals iedereen hartelijk danken voor deze inzet.

Weet overigens dat we eind dit jaar begin 2017 een 2e verbouwing gaan doen zodat we begin 2017 hopelijk kunnen zeggen dat de kantine er weer 10 tot 15 jaar tegen kan.

Deel 2 De volkstuin

In de vorige nieuwsbrief stond deel een van de Volkstuin. Omdat dit een groot verhaal is is besloten hier deel 2 te plaatsen
Haagse Post
7 augustus 1982
Door Theo Capel

De eerste tekenen dat de ruzie in de vereniging ook mij aanging, kwam toen ik de strijd tegen de droogte aan het verliezen was en moest aanzien hoe voor ongeveer twee duizend gulden aan net geplaatste vaste planten stond te verpieteren. Tegen de bepalingen in was ik gaan sproeien met

kraanwater. Het alternatief was namelijk 20 meter naar een sloot lopen, de gieter erin dompelen, met de volle gieter terug strompelen, leeggieten en weer naar de sloot marcheren. Om de hele tuin nat te houden had ik op die manier wel 4 zondagen nodig. Een passerend hoofd van een aanpalend blok zag mij sproeien en gaf mij onmiddellijk aan bij de voorzitter. De blokhoofden waren een soort tussenpersoon tussen de tuinders en het bestuur, maar in de praktijk heulden ze liever met het bestuur dan dat ze oog hadden voor de belangen van hun medetuinders. De voorzitter was nieuw en had zich volledig vrijgemaakt voor de functie die hij had weten te bemachtigen door een geslaagde coup tegen het toen zittende bestuur te leiden. Ogenschijnlijk was de aanleiding de onduidelijke “Lease-back-regeling” die de voormalige penningmeester had toegepast door de winkel op het terrein, die door de inspanning van de leden

was verrezen, aan zichzelf te verhuren omdat er zogenaamd geen liefhebbers van buiten waren. In werkelijkheid zou het volgens de penningmeester, die ik als een fatsoenlijk man kende, gewoon om kinnesinne zijn gegaan. “Kijk meneer Capel, u heeft ergens voor doorgeleerd”, zei hij. “Ik ook en de oude voorzitter die heeft een winkel en dat kan ook niet als je stom bent, maar die mensen die nu in het bestuur zitten die kunnen helemaal niks. En in plaats dat ze zich dat zelf kwalijk nemen, ligt dat natuurlijk aan een ander. Die nieuwe voorzitter die man kent nog niet eens het verschil tussen de bovenkant en de onderkant van een potlood. Als hij zijn eigen naam moet schrijven heeft hij hulp nodig”.
Tijdens de ledenvergadering waar de ruzie werd beslecht, had ik vanuit mijn democratische gezindheid erop gewezen dat de actie zich niet verdroeg met de statuten, zonder dat dat overigens had geholpen. Achteraf hoorde ik dat er over mij werd gepraat waar ik mij verder niet druk over had gemaakt. Dat bleek nu ten onrechte. De bevestiging dat er op mij werd geloerd kwam bij de voorjaarsronde, een vast ritueel in de vereniging waarbij het bestuur kwam controleren of je je tuin goed bijhield. In het bijzijn van het technisch bestuurslid arriveerde de voorzitter bij onze tuin waarbij hij spijtig staarde naar mijn aantrekkelijke heideperk. We waren net zelf aangekomen en ik had de grasmaaier tevoorschijn gehaald. Op hetzelfde moment dat het mij te binnen schoot, had hij het stukje opgeschoten gras achter ons huisje ontdekt. Het was een plek waar steeds opnieuw wild gras opschoot zonder dat we er aanstoot aan namen, omdat we er onze fietsen neerzetten.
“Zo meneer Capel”, zei de voorzitter. “U bent een van de leden die zo goed weten wat hun rechten zijn, maar van uw plichten weet u zo te zien veel minder. Ik kan dit geen verzorgde tuin noemen en we zullen u een boete moeten geven”. Op mij aanbod om de maaier over het stukje te laten gaan, ging hij niet in. “U hebt weken de tijd gehad om uw tuin op orde te brengen en nu is het te laat”.
Voor zover er nog twijfel mocht bestaan of we in het blok een uitzonderingspositie hadden ingenomen, werd die bij de volgende gelegenheid volstrekt weggenomen. Met bijna teder gebaar had ik net als de allereerste kersen van de zelf geplante kersenboom geplukt, toen mijn vrouw me kwam waarschuwen dat we officieel bezoek hadden. De voorzitter meldde zich en zei dat ome Koos problemen met ons had, of liever gezegd met ons huisje. “Hij vindt dat uw huisje in zo’n sombere kleur rood geschilderd is”. Ik was het daarmee niet eens. Het ging om de gangbare kleur donkerbruin. Hij negeerde mijn tegenwerpingen. “Dat zou nog niet zo erg zijn geweest als u de kozijnen en uw deur ook nog niet eens zwart had geschilderd. U zult begrijpen dat het die man weleens te veel wordt als hij zo’n hele dag tegen uw huisje zit aan te staren”. Verbaasd zei ik nog dat ik van ome Koos nooit zo’n geluiden had gehoord. Ik zei dat ik het verhaal ter kennisgeving aannam. “Dus u gaat die kozijnen niet overschilderen?”. Nadat ik dat beaamde, kwamen de regels tevoorschijn die het bestuur de vrijheid gaven om te bepalen welke kleuren geschikt waren voor een tuinhuisje.

Het overschilderen van de kozijnen gaf de doorslag. Terwijl ik met de kwast in mijn hand op een oude keukentrap stond, keek ik uit over onze tuin en maakte de balans op. Ons dochtertje zat lekker te spelen in het zandbakje dat we voor haar hadden gebouwd, maar mijn vrouw was druk bezig de

rozen te snoeien en het grasveld moest ook nodig weer worden gemaaid. Dat moest maar na het vastzetten van de goot, al kwam er op die manier weinig van het weghalen van het onkruid. Bovendien was ik al weer gauw aan de beurt voor de werkplicht. Het kwam erop neer dat we elke

minuut die we in de tuin doorbrachten actief moesten besteden. Gewoon met een trots gevoel in een ligstoel hangen was er niet bij. Zelfs de aardbeien die prachtig opkwamen, moest ik gehaast naar binnen werken en als er dan ook nog op je werd geloerd, ging de glans van de hobby er wel vanaf. Ik moest denken aan het verhaal van een bevriend psychiater die een patiënt in zijn inrichting had met een zeer onrustig psychotisch beeld, waarin het knippen van een heg en grote rol speelde. Het verbaasde iedereen totdat bleek dat hij een volkstuin had en door zijn opname niet aan het verzorgen van zijn tuin toekwam, waardoor hem een royement bedreigde.
Het geluk lachte ons in die tijd toch ook toe doordat we een benedenwoning kregen met een ruime tuin. Zonder veel spijt bood ik mijn tuin te koop aan. De regels bepaalden dat ons huisje dan moest worden getaxeerd, waarna dan de prijs als richtsnoer voor gegadigden diende, zonder dat ik er overigens aan was gebonden. De wraakgierigheid bij het nieuwe bestuur bleek nog steeds aanwezig. Met een stevige duim duwde het technisch bestuurslid tegen de schroten waaruit mijn tuinhuisje

was opgetrokken en verklaarde toen dat ze volledig rot waren. “Kijk meneer Capel, je drukt er dwars doorheen. De messing splijt helemaal uit de groef”, zei hij. De uitleg was niet nodig. Ik herkende het beeld. Het leek op een aanhouding waarbij agenten er per se op uit zijn om je een bekeuring te geven. Ik werd daarom al bijna niet meer kwaad toen de taxatie enige duizenden guldens onder mijn oorspronkelijke investering bleef, maar de verplichting voor een eventuele koper om het tuinhuisje te slopen bracht mij toch weer even dicht tegen de rode streep aan. De rechtvaardigheid bleek echter nog niet de wereld uit te zijn in de persoon van een W.A.O-er, die wel mijn prijs wilde betalen. “We hebben een caravan” zei zijn vrouw die me apart nam. “Sinds mijn man is afgekeurd, heeft hij hem al drie keer overgeschilderd, maar dat kan hij niet blijven doen, Hij weet met zijn tijd geen raad en dat hij een nieuw huisje moet bouwen, dat doet hem alleen maar goed”.

Vanaf mijn terras keek ik bezorgd mijn achtertuin in die in één stap via de openslaande deuren te bereiken was. Een van mijn eerste daden had bestaan uit het volledig omspitten en met hulp van in de grond geslagen latjes een gazon afzetten. Voor de derde keer wilde het gras nu maar niet goed opkomen. De bomen in de belendende tuin hielden de zon te veel weg en de grond zou nou ook te schraal zijn. Her en der waren stukjes gras verschenen, maar de rest van het kleine gazonnetje zag er alleen maar uit als het hoofd van iemand met een haarziekte. Mocht ik dit wel een verzorgde tuin noemen?

Ledenvergadering

Op woensdag 2 maart hebben we onze jaarlijkse ledenvergadering gehad. Dit keer niet meer in de Heeg maar bij Café de Zwaluw in Gronsveld. De locatie was goed maar als we er komend jaar weer gaan vergaderen gaan we toch kijken om de opstelling te verbeteren.
Maar goed we hebben allemaal een plek gehad om te zitten.
Het was een korte vergadering waar iedereen zijn zegje kon doen. Ik moet zeggen, dat we daar als bestuur waarde aan hechten. Er is niks zo frustrerend, dan dat je klachten niet kunt uiten. En een ledenvergadering is bij uitstek een gelegenheid om met zijn allen over tuinzaken van gedachte te wisselen.
Dit laatste is overigens ook elke zaterdag tussen 10:00 en 11:00 uur mogelijk bij het bestuur in de portocabine. Er is altijd wel iemand van het bestuur aanwezig of in de buurt.

De opkomst was goed en dat is iets waar we als bestuur ook blij van worden. Natuurlijk zijn er altijd mensen die verhinderd zijn.
Daarnaast was er een goed stuk gebak met koffie en thee.
En een goede week later werd aan iedereen weer de nieuwe sleutel verstrekt voor dit tuinjaar.

Slakken winnen "de race"!!

Wat een tuinseizoen tot nu toe!!
Verschillende tuincollega's spreken reeds van een verloren seizoen. En dat komt alleen door die vraatzuchtige beestjes. "**Slakken**". Gezien het zeer gevoelig liggen van dat woord zal ik verder in dit verhaal schrijven over de "bruine kruipers". Ik dacht eerst aan slakkotters maar zelfs dat woord wekte irritatie op.
Toen ik van de week ons tuincomplex betrad zag ik in diverse tuinen personen met een emmertje en een schepje lopen. De hardere tuinders gebruikten een saté- of barbecue-spies. De eerste persoon die ik spreek is Fred. "En" zeg ik, waarop Fred een gezicht trekt als of hij zojuist een hele pot zure bommen heeft gegeten. "Nne ramp" zegt hij met trillende stem. Bij hem komen de slechte herinneringen aan vorig jaar boven toen hij 6 keer drie courgetteplanten heeft geplant. En toen waren er minder bruine kruipers dan nu! Hij zag de bui al hangen. Wat verderop tref ik Anton die uiteraard ook meteen over de bruine kruipers begint. Met een triomfantelijke grijns op zijn gezicht zegt hij "mien vrow heet vaan de week op einen daag 275 bron kroepers gevaange!". Verder dan "Zooo!!" kom ik niet want ik besef dat mijn grootste vangt van 25 stuks op één dag belachelijk over zou komen. Iets verder op het pad staan Gerrit en Klaas te praten. Als ik mij bij hun voeg zegt Gerrit "kiek ins wat 'nne joekel!" en laat een dikke slak zien. Ik zie Klaas denken: "opschepper" en smalend gooit hij "in Afrika höbbe ze bron kroepers vaan 30 cm laank en die kinne 1 kilo zwoer weure !"in de groep.
Onderstaand een overzicht van bestrijdingsmiddelen voor deze plaag welke mij in deze crisistijd ter ore kwamen.
Worteldoek, om de plant heen leggen. Handig is om er een gat in te knippen voor de plant;
Bier, let op! Goedkoop bier lusten ze niet. Bruin/donker bier is het beste. Een tuinlid vertelde mij dat hij speciaal Belgisch bier had gebruikt en het resultaat was dat de bruine kruipers in polonaise door de tuin kropen.
Azijn, bruine, die kleur komt hun bekend voor;
Kaarsen, opsteken in kapel of kerk. Wel betalen anders werkt het niet!;
Vlammenwerper, kan helaas niet want is in strijd met ons reglement (open vuur verboden);
Stro, strootjes dwars in de kruiprichting leggen;
Zand, grof zand nemen, kiezel werkt niet;
Koffiedrab, bij voorkeur Goudmerk;
Eierschalen, alleen bruine schalen, wit schrikt af;
Zout, is vooral handig bij aardappelen, men behoeft de aardappelen dan niet meer te zouten bij het koken.
Schuurpapier, waterproof schuurpapier gebruiken;
Bord, met tekst: "verboden voor alles wat kruipt" plaatsen bij ingang van tuin;
Bedevaart, vroeger werden er bij plagen of ziekten een bedevaart gehouden. Het voorstel is omdat nu ook te doen. Start in café de Perroen en vervolgens via de andere cafés aan het Vrijthof naar de Markt te trekken alwaar in een nader te bepalen café de bedevaart beëindigd zal worden. Zorg bij warm weer dat je genoeg drinkt. Of een bedevaart helpt?? Maar in ieder geval ontspant het voor één dag. De beestjes hebben in korte tijd menig tuinlid tot wanhoop gedreven. Dus vind ik het idee om een, onder deskundige leiding staande, praatgroep te vormen niet zo gek.

Men vindt ook dat gezien de verwoestende werking van de bruine kruipers er een taak voor de wetenschap is weggelegd. Namelijk het kweken van een bruine kruiper die alleen maar onkruid eet. Martin Gaus hierbij inschakelen heeft geen zin, het moeten wetenschappers zijn die zich in de plaats van de bruine kruipers kunnen verplaatsen. Men moet dan denken aan ambtenaren die op een later tijdstip in hun carrière een switch hebben gemaakt naar de wetenschap.
Het idee om de bruine kruipers te paneren en dan te frituren werd met weerzin aangehoord.
De meeste tuinleden worstelen met de vraag; heeft het nog zin om nieuwe plantjes te planten? of moet men zich maar te richten op winterprei, spinazie en winterbloemkool.
Wie weet wat voor een mooi en groeizaam en bruine kruiperloos najaar ons wacht?
I.v.m. privacy zijn de namen verzonnen elke gelijkenis met bestaande namen berust op louter toeval!
WAARSCHUWING!!!
Onderstaande foto vertoont voor velen onder ons een schokkend beeld.

Gigantische slakken glibberen op dit moment de wereld over. Ze doden gewassen en veroorzaken hersenvliesontsteking. Ze staan bekend als de Oost-Afrikaanse reuzenslak en zijn langzaamaan Florida, Centraal- en Zuid-Amerika en onlangs ook Australië aan het binnensluipen.

BBQ 27 augustus 2016

Het is nog een aantal weken te gaan, maar ik wil iedereen alvast de jaarlijkse BBQ onder de aandacht brengen.
Vanaf eind juli kan men zich hiervoor elke zaterdag in de kantine opgeven en gelijk vooraf betalen.
Wat we dit jaar voor ogen hebben is, dat de prijs niet te hoog is maar ook dat we aan iedereen die deelneemt aan de BBQ een gratis stuk vlees geven. Je betaalt 3 stuks maar krijgt er 4. Ook voor vegetariërs geld dit. Alleen krijgen zij smakelijke alternatieven . We kunnen dit doen omdat we als bestuur besloten hebben dat er in het jaar van de verbouwing ook iets voor de leden mag zijn.
Wat de prijs zal zijn horen jullie nog in een aanvullend bericht.

Uitbreiding kantine personeel.

Als bestuur zijn we nog op zoek naar een of twee personen die op toerbeurt willen meehelpen in de kantine. Mocht je interesse hebben laat het weten aan iemand van het bestuur of aan Marij Eussen in de kantine. Er volgt dan een gesprek en als iedereen zich in de afspraken kan vinden start je.
Hebben we te weinig mensen op dit moment, nee maar het is altijd wel handig enkelen erbij te hebben.
Overigens draai je dan geen andere dienst meer op de tuin.